

ÈXODE

MIGRACIONS INTERIORS I EXTERIORS

EXPOSICIÓ
COL·LECTIVA

01 JUL
2022

28 AGO
2022

mucBe

Èxode

Migracions interiors i exteriors

El perquè de l'exposició.

Èxode és un projecte expositiu que naix en el 2019 arran de la necessitat de les artistes i comissàries Rosa Serra i Manola Roig de denunciar la situació que en aquell moment pateixen, i malauradament encara continuen patint, centenars, milers de persones arreu del món.

Notícies diàries sobre fronteres tancades, murs infranquejables, guerres obertes, oblidades o silenciades, pasteres carregades de persones vulnerables, criatures ofegades a vora mar... Notícies massa quotidianes i massa similars provocà en les artistes, sentiments de desassossec, d'impotència. Després la impotència es va convertir en indignació, la indignació en activisme i finalment l'activisme en ART.

Les dos veus inicials es multiplicaren en set mirades, en les set artistes que a hores d'ara formen el conjunt creatiu que ha construït el projecte, que creix fort i vital. Set veus, set mirades amb una determinació. *Cristina Guzman, Cristina Castany-La Rulla, Jesús Matín-Chule, José Plaza, Sémele-Sergi Llàcer, Rosa Serra i Manola Roig*, son *Èxode*.

Des d'una perspectiva personal cada artista posa l'èmfasi en allò que vol denunciar. El caràcter multidisciplinari del conjunt recorre una gran varietat de tècniques plàstiques que crea un calidoscopi visual harmoniós al llarg de tota l'exposició, entre les quals trobem-. Oli, pastís, dibuix, tècnica mixta, escultura, ceràmica i ferro. A través del llenguatge universal de l'art la proposta denuncia injustícies passades i presents, ens mostren la realitat sense maquillatges, sense matissos ni eufemismes, convençudes, elles i ells, que l'art provoca canvis, que des de l'art podem construir un món més just, un món millor.

Forma part del projecte una instal·lació realitzada amb elements visuals que recreen un espai que converteix allò que ens es pròxim i que per a nosaltres significa temps d'esbarjo i despreocupació però que per a tantes persones s'ha convertit en el final del viatge.

Set veus que demanen al públic un exercici d'imaginació, que durant un instant ocupe la pell de les persones refugiades i imagine la desesperació i la por, però també l'esperança que al final del viatge s'albira un món millor

Amb este projecte volem provocar consciències i generar empaties perquè, a través de l'art siguem conscients del drama que significa perdre-ho tot, abandonar ta casa i fugir cap a terres incertes, donat

que la majoria de nosaltres vivim al marge d'esta terrible realitat que és la de tantes persones cada dia.
Rosa Serra i Manola Roig. Comissàries

Cartografia d'una injustícia,
 2022, de Manola Roig. Muntatge
 d'imatges impreses sobre tela.
 180 x 140 cm

Cristina Guzmán Traver

Cristina Guzmán Traver és una artista visual que viu i treballa a Aldaia (València).

Va estudiar en el Centre d'Arts i Oficis de la seua localitat i, encara que la seua formació va ser pictòrica, molt prompte va començar a endinsar-se en el món de l'escultura utilitzant diferents materials. És en aquesta disciplina on aconsegueix un llenguatge propi amb la terra com a matèria primera, que al costat de la fotografia utilitza per a la seua creació artística.

Compromesa amb la societat en la qual viu, la seua obra és una denúncia constant per la defensa de les igualtats i les llibertats. Treballs sobre la dona, la marginació social, el maltractament, la intolerància i la pobresa, són fruits d'aquestes inquietuds.

Després d'alguns seminaris i jornades d'art a la Universitat de València introdueix alguns temes com el tancament de llibreries, reivindicant el llibre com a

cultura i necessitat, les seues instal·lacions en són una mostra, com els guardons de la Plaça del Llibre de València, escultures en forma de llibre, que ixen del seu taller.

Les seues obres han visitat diverses ciutats com Jaén, Pontevedra, Barcelona, Saragossa, Girona, València, Cadis, Osca, Castelló... I han viatjat a diferents països, entre ells els Estats Units, Suïssa, Itàlia, Bèlgica i Portugal.

L'obra pública a Carrícola, Aldaia o Muel han sigut una experiència i un repte superat.

És membre de l'Associació MAV (Mujeres en las Artes Visuales) i del col·lectiu Mans de Dona de València. També pertany a l'ACC (Associació Ceramistes de Catalunya).

www.cristinaguzman.com
guzmantraver@gmail.com

Equipatge. Perduts en el mar. 2012. Fusta, gres i òxids.

Solitud. 2020. Refractari, engalbes i oxid

Jesús Martín - Chule

Jesús Martín - Chule, Tavernes de la Valldigna. Creativitat, art, enginy i personalitat s'uneixen en l'obra de Chule. Artista autodidacta, interessat per la plàstica, treballa el ferro amb forja i martell, amb els que crea unes peces que tenen gran força i personalitat, a través de les quals ens ensenya la seua pròpia visió del món.

En esta mostra presente tres escultures que conformen el fil narratiu de la història que denuncia. "Títelles" fa referència a la fredor del negoci que s'amaga darrere de la migració en referència a màfies i governs corruptes per als quals la vida humana no té valor. En "Ulls de la mar" les gavines es converteixen

en testimonis silencioses del drama que succeeix en alta mar. Des de la llibertat del seu vol son espectadores del vergonyós espectacle. Finalment amb l'obra *Incertesa* apareixen les protagonistes involuntàries, les persones que fugen en pastera amb la por però també l'esperança d'una vida millor, per a acabar formant part de la mar que les transporta. Un ull representa la gent que se sent impotent davant de tanta mort i sofriments. I l'altre ull, poderós que podria ajudar, mira cap a altre costat.

@chule_escultor (instagram)

Jesús Martín-Lorente Esculturas Chule (facebook)

Titelles. 2019. Ferro forjat. 60 x 40 x 40 cm

Ulls de mar. 2019. Pedra i krien 40 x 30 x 30 cm

Jose Plaza. Alzira, València.

Esta realitat que es representa en esta exposició col·lectiva no cessa d'enfrontar-nos als interessos de les superpotències i a les conseqüències que estes ocasionen en la població.

La meua aportació a *Èxode* vol denunciar amb dues imatges, la situació en la qual es troben les persones migrants en arribar a un país desconegut; d'una banda la imatge de *K-os* representa el caos que resulta l'arribada i alhora, el desconeixement de la nova realitat què es troben; d'altra banda la imatge

Jose Plaza

titulada *Tiende la mano* es dirigeix directament al públic visitant amb la idea de motivar i conscienciar de l'ajuda tan necessària que demanden les persones que fugen dels seus països, siga la què siga la causa; la fam, la guerra... i la falta de drets humans, per nomenar algunes.

La fotografia impresa sobre llenç és la meua tècnica, el meu llenguatge, perquè em dona la possibilitat de realitzar ampliacions perquè m'agrada el gran format en la reproducció.

@plazavjose Instagram

Tiende la mano. 2019. Fotografia amb mòbil s/lenç. 90 x 90 cm

K-os. 2019. Fotografia amb mòbil s/lleuq. 90 x 90 cm

Cristina Castany, per als amics *La Rulla*. Viu a L'Alcúdia- València.

Quan esclata un conflicte bèl·lic es genera el drama de l'èxode, llàgrimes, partides i acomiadaments. Però davant les guerres hi ha una altra opció, la de romandre, plantar cara, fer front. És el primer pensament que em ve al cap, defensar la terra dels avis,

La Rulla

dels pares, la nostra. La terra on les dones també lluiten. Lluitaren les milicianes republicanes, lluiten les dones afganeses, seguiran lluitant les ucraïneses.

Rulla81@hotmail.com
@lrulla (instagram)

Razan Ashraf Najjar. 2019. Oli s/fusta. 50 x 27 cm

Maria Ginesta, 2021. Oli s/fusta. 60 x 60 cm

Manola Roig

Manola Roig (nela), artista multidisciplinària i activista. Amb una carrera professional que em porta a treballar en diferents àmbits i amb diferents tècniques; il·lustració, fotografia, collage, escultura i instal·lació. Visc i treballo a Sueca, terra de marjal, d'aigua, de mar. Soc membre de diferents associacions vinculades a la defensa de la igualtat en la cultura i en les arts com; Clásicas y Modernas (CyM), Dones en les Arts Visuals (MAV-ACV) i de la Colectiva Portal de Igualdad.

En l'obra *Epistolari* i *Cartografia d'una injustícia* el recull de testimonis i el procés d'investigació es converteix en el component principal que alimentarà el procés creatiu fins adquirir la forma que es podrà visitar en la mostra.

Segons xifres documentades més de 33.400 persones han desaparegut o mort des del 2014, moment en el qual comencen a registrar-se les dades. Més de 18.500 ho han fet a la nostra mar, la Mediterrània. Amb *Rostres sense nom* seguint la tradició romana de les màscares mortuòries fem valdre la vida de tantes i tantes persones perdudes en la mar. Amb l'ús de l'arena ens agermane i recorde eixos rostres que no tenen nom per a nosaltres però sí per a qui no els oblida.

L'art per a mi és un procés d'aprenentatge constant, de recerca, de preguntes i finalment d'observació del món que m'envolta.

@manoroig (instagram)

Manola roig (facebook)

<https://manoroig.wixsite.com/manolaroig>

de dar
Española
de que me ca
tres hijos que en la c
prendas muy necesari
me es imposible de por
deido a que mi marido
tra trabajando en comp
es imposible de mandarme
mayor precio de mandarme
heda se de cuenta
de ropilla de traje
requerido de meses y el y tales
el segundo de tercer
i q t

Detall d'una carta manuscrita, realitzada amb tinta i plomilla s/paper treballat

Rostres sense nom (detall), 2019. Màscares amb arena i embenes s/malla galvanitzada

Rosa Serra, Sueca-València.

La meua tècnica pictòrica és el pastel, vull transmetre en les meues obres emocions, sentiments i tendresa, però també la fúria i la ràbia com un reflex de la lluita constant en què de vegades ens trobem els artistes

Les obres presentades en esta exposició tracten de la migració fixant la mirada en el més feble, la infantesa, milions de criatures que es desplacen d'un lloc a un altre, acompanyades per les seues famílies o en el pitjor dels casos sols, deixant-los desprotegits i vulnerables davant l'explotació, l'abús o qualsevol classe de violència

Rosa Serra

En les meues obres intente reflectir el drama de la fugida en el rostre d'eixes criatures, però també espere contrarestar el dramatisme aportant un raig d'esperança, perquè sincerament crec que un món millor i més just és possible.

Nosaltres com artistes podem utilitzar el llenguatge plàstic i posar-lo al servei d'una causa, la visibilització de situacions que considerem injustes, intentant remoure consciències i generar empaties

@rouse.serra (instagram)

Rosa Serra (facebook)

Mare i fill, 2019. Pastel. 100 x 70 cm

Mirades, reflexos d'ànima. 2020. Pastel. 80 x 60 cm

M'agrada fer art, perquè em facilita intervenir en la pulsio social, cultural i política que es manifesta en el meu món, aquell que m'envolta, aquell que soc, que som.

Done molta importància a què la comunicació entre espectador i obra siga molt directa, i també al contingut de la imatge exposada. Treballe la imatge figurativa per la seua ràpida instantaneïtat per a ser racionalitzada per l'observador. M'agrada investigar en alternatives expositives de l'obra, fugint de la normalització paret-marc.

Semele

En la meua obra és important el joc de mirades. L'espectador (vouyeur) mira, analitza, xafardeja..., i en estes obres és la mirada dels personatges pictòrics aquella que ens retorna este escrutini, este qüestionament sobre nosaltres mateix. O bé es produeix en l'espectador un impacte provocat pel reflex de la seua imatge en l'obra, que qüestiona la seua realitat.

@yosoysemele (instagram)

Filempua Sèrie *Mirades*, 2022. Dibuix en carbó i grafit en pols amb resina s/paper. 29 x 12 cm

Llàgrima. Sèrie *Mirades*, 2022. Dibuix en carbó i grafit en pols amb resina s/paper. 29 x 12 cm

Ajuntament
de Benicarló

mucBe
museu
de la ciutat
Benicarló

Horari

Dimarts a divendres de 9 a 14h i de 17 a 20h

Dissabte de 10 a 13h i de 17 a 20h

Diumenge de 10.30 a 13.30h

Dilluns tancat

MUCBE - Museu de la ciutat de Benicarló

Carrer de la Pau, 2 | 12580 Benicarló

Tel. 964 460 448

mucbe@benicarlo.org

www.benicarlo.org/mucbe